

Milí bratři a sestry, farníci a všichni, ke kterým se zpravodaj farnosti u sv. Jakuba v Brně dostal,

zdravím Vás všechny na počátku měsíce dubna. Tento měsíc by pro nás měl být jedním z nejradostnějších v celém roce, protože je celý ve velikonoční době. Základem radosti je náš Pán Ježíš Kristus – Vtělený, Narozený, Ukřižovaný a Vzkříšený. Naši radost jistě rozmnožuje dar 14 nově pokřtěných bratří a sester. Zatím opatrnou radostí a nadějí pro nás může být i skupinka nových možných katechumenů, kteří se sešli na první přípravě ke křtu. Radujme se, protože Pán je dobrý a má nás rád. A modleme se, protože dary, které nám dává, jsou zatím velmi křehké. Modleme se i za sebe navzájem, protože i my sami jsme mohli Boží dary uložit pouze do křehkých hliněných nádob.

Do vašich modliteb vkládám i skupinku dvou chlapců, kteří se v naší farnosti připravují na první svaté přijímání, a jedné dívenky, která se připravuje na křest. Do vašich modliteb vkládám také práce na opravě fary. Mnohé se již vykonalo. Ale práce pokračují pomaleji, než jsem předpokládal. A navíc se objevují další a další havárie na rozvodech elektřiny na faře. V tuto chvíli je největší pomocí modlitba. Až bude potřeba zase přiložit ruku k dílu, s důvěrou se na vás obrátím.

Přeji vám všem pokoj, radost a naději. Ať vám Bůh žehná. *Otec Václav Slouk*

Jaro

Zimní královna
když odejde,
příroda náruč
jaru otevře.
Ze zimního spánku
vše se probudí,
v potůčku ledy
se roztají.
Bříza je jako
nevěsta bílá,
mařinka v lese
závoj rozprostírá.
Fialky na
strání zavoní,
bílá konvalinka
jaru zazvoní.
Lesy a háje
šumí, to
stromy zpívají
v rozkvetlém máji!

Alena Veithová

Světce měsíce:

11. dubna – sv. Stanislav z Krakova, biskup, mučedník,

patron Polska,
přímlyuce za Ukrajinu, Litvu, Bělorusko.

Narodil se v letech 1010–1030 v Krakově a zemřel v témž městě roku 1079. Stal se biskupem a posléze národním patronem Polska. Pochází ze šlechtické rodiny Szczepanowe u Tarnowa a vzdělával se v Hnězdu, a dokonce snad i v Paříži. Byl vysvěcen na kněze, kanovníkem se stal v Krakově. V roce 1072 jej vysvětili biskupem. Byl vlídný k chudíně, dovedl neúnavně kázat. Pouze střet s polským králem Boleslavem II., zvaným též „Krutý“, byl nešťastným duelem, který vedl nakonec k Stanislavově smrti.

Král podle historiků se dopouštěl mnoha surovostí, nespravedlností a násilí, zejména při únosu manželky jednoho polského šlechtice, což nemohl Stanislav jako duchovní pominout bez povšimnutí. Když vladař neprojevil lítost – pohrozil tedy exkomunikací, vyloučením z církve se všemi následky. To nakonec také udělal, avšak král chodil do kostela na bohoslužby dál a dokonce přikázal žoldákům, aby biskupa v kostele zamordovali. Protože se královský doprovod hrozil takového činu, provedl mord nakonec Boleslav II. sám. Papež Řehoř VII. vzápětí uvalil na Polsko klatbu a moc polského krále padla. Boleslav II. byl vyhnán ze země. Roku 1253–1254 byl Stanislav prohlášen svatým a to papežem Inocencem IV. v dnes už legendárním františkánském městě Assisi. Jinak Stanislav založil jedno z nejdůležitějších arcibiskupství na území Polska.

Podle Velké knihy světců

Úmysly apoštolátu modlitby na duben 2008

Úmysl všeobecný

Aby křesťané ve složitých situacích dnešní společnosti hlásali svým životem Kristovo vzkříšení jako zdroj naděje a pokoje.

Úmysl misijní

Aby budoucí kněží v mladých církvích byli více duchovně formováni k hlásání evangelia jejich národům.

Úmysl národní

Aby se pro mnohé rodiče stal prospěch rodiny přednějším, než výhodná pracovní místa.

Panna Maria svatotomská, ochránkyně Brna

Biskupství brněnské v těchto dnech vydává další z řady tematických publikací, tentokrát s názvem „Panna Maria Svatotomská, ochránkyně Brna“, jejímž autorem je Ludvík Kolek, nositel Řádu sv. Cyrila a Metoděje za svůj celoživotní přínos pro katolickou církev v České republice a za dílo v oblasti sakrální tvorby a architektury.

(pokračování na str. 3)

Křest dospělých 22. 3. 2008 u sv. Jakuba

Při bohoslužbě velikonoční vigilie bylo v sobotu 22. 3. 2008 u sv. Jakuba v Brně pokřtěno, bířmováno a eucharistii poprvé přijalo 14 bratří a sester:

Milan Arkadius Belka	bířmovací jméno Řehoř
Marcela Marie Březková	bířmovací jméno Tomáš Pius Petr Hubert
Vanda Anna Bukovská	bířmovací jméno Eliška
Pavlna Barbora Dubická	bířmovací jméno Josefa
Šárka Tereza Dvořáková	bířmovací jméno Filomena
Daniel Tomáš Falta	bířmovací jméno Petr
Lenka Dominika Fědorová	bířmovací jméno Tereza
Ivana Eva Klimešová	bířmovací jméno Marie Magdalena
Jan Šimon Navrátil	bířmovací jméno Pavel
Jaroslava Navrátilová	bířmovací jméno Agáta
Jiří Gabriel Srna	bířmovací jméno Pavel
Miroslav Pavel Tesař	bířmovací jméno Augustýn
Jaroslav Makarius Vávra	bířmovací jméno František
Jakub František Vrhel	bířmovací jméno Jakub

Všem novým dospělým křesťanům přeji, aby radost první lásky, se kterou se setkali se svým Pánem, byla silou, je provázela po celý život. Ať vám Bůh žehná!

Otec Václav Slouk

V tomto čísle Farního zpravodaje přinášíme fotografii nově pokřtěných a svědectví dvou z nich.

Svědectví nově pokřtěné

Je to za námi! Před rokem jsem začala spolu s „krátkou“ skupinou (jak rádi sami říkáme), chodit na přípravu na křest, bířmování a eucharistii na faru u sv. Jakuba k Lídě. Moje prvotní očekávání, stejně jako všech ostatních příchozích, byla velká a zároveň neurčitá. Já prostě musela být pokřtěná, jinak to nešlo. Ale teď, s odstupem vidím, že jsem do všeho šla s malinko „horkou hlavou“. Všichni jsme se shodli, že pro nás ten rok byl krátký a utekl jako voda. Na začátku vám to nepříjde, ale je to pravda. Malinko z vás opadne to nadšení a nastoupí úplně jiný pocit. Pocit, že to děláte bezvýhradně pro sebe a že je tu jen váš vztah k Bohu, vaše pocity. Nikdo vám nic nenutí, nikdo vás netlačí ke zdi a přípravy utíkají jedna za druhou ani nevíte jak.

Poslední půl rok byl proset obřady, kdy nám byly předány různé poklady církve. Řekli vaše jméno v kostele, stoupli jste si před oltář a všichni koukali, mysleli a modlili se jen a jen za vás – nepopsatelný pocit. Pokaždé mě napadlo: Ano, mezi ně chci patřit a dělám správnou věc!

Postní doba nám letos začala velmi brzy, navíc v mém prvním zkouškovém období na vysoké škole. Každou neděli pak byla skrutiňnia, kdy opět byly mše hlavně za nás. Každý z nás cítil, že se Bílá sobota opravdu blíží a každý týden jsme to cítili víc a víc. A tehdy

jsem začala malinko pochybovat. Je to opravdu to, co chci? Každou neděli jsem však z omylu znovu byla vyvedena.

Opravdu jsem si vše uvědomila až ve Svátém týdnu. Týden do křtu! Každého tato skutečnost uhodila, buď na Zelený čtvrtek nebo Velký pátek. Začala malá tréma, ale každý v srdci konečně věděl, že opravdu věří, že Vyznání víry nebudou pouhá naučená slova, ale slova, která jdou z našich srdcí a jsou tak opravdu myšlená.

Samotná Vigilie byla zážitek sám pro sebe. Až moc rychle to všechno uteklo: čtení, pak svícení vody – pak už nás dělili jen minutky. A to vás prostoupí opravdové štěstí a nepopsatelná radost. Bůh nás přijal! Bířmování v bílých rouchách mělo své obrovské kouzlo, i když asi každému se do mysli vryla věta: „Nepodpalte otce Václava!“ Nakonec, jako doplnění dokonalého aktu, bylo přijímání. Ta část, při které jsme se necítili na ostatních mších plně účastni – ta pro nás nebyla! Najednou jsme přijímali jako první a mě se chtělo smát i brečet štěstím zároveň. Nepopsatelný pocit! První opravdové a úplné spojení s Bohem nás všechny naprosto prostoupilo. Víme, že cesta nebude vždy lehká a bude před námi spousta překážek, ale už na to nejsme sami!

Vanda Anna Bukovská

Viditelné znamení neviditelné milosti

„Viditelné znamení neviditelné milosti,“ znělo mi v uších téměř celou dobu postní. Moc jasné mi nebylo, o jaké milosti je řeč. Ale protože tuto větu naše katechetka Lída opakovala během 40-denního půstu několikrát, usídlila se mi v mysli, převalovala se z jedné mozkové buňky do druhé a asi se bavila tím, že ji nemůžu pochopit. Když jsem konečně dospěla k nějaké představě, nervózně jsem přešlapovala na faře, v místnosti, kde probíhaly naše přípravy na křest, bířmování a přijetí eucharistie již několik měsíců. Spolukatechumeni, Lída, kmotři – všichni slavnostně oblečení. Hlavou mi lítala jedna myšlenka za druhou – dnes řeknu oficiálně Bohu a církvi ANO, dnes se stanu součástí těla Kristova. Úvodní obřady v kapli – Vyznání víry, Volba křestního jména, Effeta a mazání olejem katechumenů – pro mě byly velice silné. Brnění rukou, teplo, očekávání křtu, vše se ve mne mísilo spolu s větami, se kterými jsem poprvé předstoupila před církev při přijetí do katechumenátu začátkem června minulého roku. Toužila jsem více poznávat boží lásku. A opravdu jsem ji během celé přípravy poznávala, hlouběji a hlouběji jsem ji cítila ve svém nitru.

Vcházím do kostela. Do „mého kostela“. Kolikrát jsem tu byla na mši? Kolikrát jsem se tu byla sama modlit? Kolikrát zakusila nádherně opojnou přítomnost Pána? Tma, přede mnou se ozývá: „Světlo Kristovo.“ Ano, Kristus se pro mě stal světlem, projede mi hlavou, nemám čas se touto myšlenkou zabývat dál. Už ale sedím v první řadě, jsem nervózní. Vnitřní chvění, napětí, touha. OČEKÁVÁNÍ. „Pane Ježíši, buď prosím, s námi se všemi, prosím, chtěla bych si tuto mši vychutnat, dej mi dar klidu,“ moje modlitba, kterou jsem několikrát v duchu opakovala. Otvírám Pánu své srdce, vnímám čtení a každým řádkem jsem o kousek blíže křtu. Lehkost pohybu všech kolem oltáře, touha po tom, být co nejblíže Pánu.

Stojím v řadě před oltářem mezi katechumeny, mými přáteli. Za chvíli mi budou odpuštěny všechny hříchy. Je jich opravdu pěkná řádka, spíš pěkných pár hustě popsaných listů. „Šárko, Terezo, křtím Tě ve jméno Otce, i Syna i Ducha svatého.“ Nepopsatelný nádherný pocit. ÚLEVA, odlehčení. Nejkrásnější píseň, kterou jsem kdy slyšela, to je NIC proti tomu, co cítím. Kmotra mě obléká do bělostné košile, zapaluje mi křestní svíci. Teplo, které mi sálá do obličejů, to není obyčejné světlo a teplo – je to symbol mého nového života. Ani se nenadějí a je u mne otec Václav po druhé, tentokrát s olejem a říká moje bířmovací jméno. Cítím, jak se mi lehce dýchá. Jako bych se poprvé pořádně, opravdově nadechla. „Tělo Kristovo.“ A teď jsem opravdová křesťanka – jsem součástí církve. Moje pocity štěstí se nedají slovy, barvami ani notami popsat. Zmohu se jen na vnitřní: „DÍKY, Pane.“ A vychutnávám si pocit boží přítomnosti, lásky, radosti, štěstí. Při odchodu z kostela mi v hlavě zní píseň „I believe, I can fly, I believe I can touch the sky.“

Opravdu jsem v den křtu dostala dar létání. Dotyk Pánovy přítomnosti, jeho lásky. Děkuji všem, kteří nejen mne, ale celou naši skupinu v modlitbách doprovázeli po dobu přípravy. Chtěla bych poděkovat zejména Lídě Grombířkové, Otci Václavu, celé farnosti. DĚKUJI. *Šárka Tereza Dvořáková*

Panna Maria svatotomská, ochránkyně Brna

(pokračování ze str. 1)

Historie obrazu Panny Marie svatotomské, uznávané ochránkyně jihomoravské metropole, se začíná odvíjet již v době Karla IV. Brožuru, která stručně zpracovává dějiny obrazu na pozadí historických událostí Brna, je možné objednat na adrese Biskupství brněnské, Petrov 8, 601 43 Brno, e-mail: brno@biskupstvi.cz. (8 stran, cena 25,- Kč)

Ludvík Kolec na jiném místě krátce připomíná: „Ikona, kterou Karel IV. daroval roku 1356 kostelu Zvěstování P. Marii (dnes sv. Tomáše na Moravském náměstí v Brně) je jeden z několika typů madon křesťanského Východu, který je nazýván „Hodegetrie“ a znamená „průvodkyně na cestě životem“. A svatotomská ikona se skutečně průvodkyní stala na mnohá staletí nejen pro město Brno, ale i pro celou Moravu. Tak si vysloužila titul Gemma Moraviae, to je Drahokam či Perla Moravy.

Kláster sv. Tomáše s mariánskou svatyní byl totiž mimo městské hradby. Jako bašta, nepříteli dobře chráněná, byl nejcitlivějším místem obrany města, takže býval terčem prvních útoků.

A tak kaple, v níž se uchovával obraz zůstávala po takových událostech v troskách, ale z trosek zase znovu povstávala. Zde se rozhodovalo často nejen o osudu města, ale i celé Moravy. V samém centru událostí byla kaple v časech husitských bouří, třicetileté války a později svědkem války pruské a sedmileté.

Během historie se tak toto místo stalo nejvýznamnějším poutním místem Moravy, srovnatelným s polskou Čenstochovou. Řada moravských měst se P. Marii svatotomské zasvětila. K její počtě byly stavěny mariánské sloupy budované z vděčnosti za ochranu před morovými epidemiemi, zvláště v letech 1678–9 a 1713.

Stala se proslulým útočištěm mariánských ctitelů v nejrůznějších životních nesnázích a pro mimořádná vyslyšení začala být titulována také jako Thaumaturga – Divotvůrkyně. Stěny kaple byly obloženy děkovnými tabulkami a z vděčnosti za vyslyšené modlitby bylo zhotoveno bezpočtu kopií obrazu pro potřebu kostelů, ale i pro účtu soukromou. Alespoň jeden příklad vyslyšení:

V archivu města se uchovává protokol vy-

stavený radou města Brna ze dne 16. srpna 1654 o „chirurgickém“ divu, kterým zasáhla P. Maria do života Marie Anny Pisencové z Celovce. Narodila se totiž s rukou přirostlou po celé délce k tělu. Jako sirotek se živila žebrotou na poutních místech a jako dospívající prosila v kapli P. Marie svatotomské o pomoc. Přísahou pak potvrdila, že měla při modlitbě pocit, že jí někdo jakoby usekl invalidní ruku. Když procitla z mdloby, poznala, že ruka je od těla uvolněna a je zdravá. Díky městské komisi, která nebyla ochotna věřit báhorkám, se shromáždilo množství svědků, kteří pravdivost výpovědi potvrdili řadou podpisů.

P. Marii svatotomské ovšem náleží ještě jeden titul: „Palladium města Brna“, což znamená „zaručující trvání města“. Vždyť se její příměluva za ochranu Brna stala nejznámější po celé Evropě při intervenci švédské armády v roce 1645. Její velitel Torstensson neměl soupeře sobě rovného. Táhl od vítězství k vítězství. Ale jen k Brnu. Zde se totiž střetl – jak sám říkal – s „černou Marií“ a s hrstkou jejich ctitelů v čele s charismatickou osobností P. Martina Středy, kteří se rozhodli k obraně města. A Leonard Torstensson věděl, že na jejich straně je P. Maria. Vždyť právě proto stanovil – po marném tříměsíčním obléhání – rozhodující útok na den slavnosti Nanebevzetí P. Marie 15. srpna. A právě tohoto dne byl poražen.

Bilance obléhání byla neuvěřitelná. Radeit de Souches, velitel obrany města měl k dispozici 426 vojáků a tisíc civilistů. Z nich padlo 250. Proti nim útočilo 28 tisíc profesionálů a padlo jich 8 tisíc! Torstensson, potom co odtáhl, abdikoval.

A tak není divu, že mariánští ctitelé léta usilovali o korunovací obrazu, což byl dobový právní proces v Římě, který končil korunovační slavností, když se potvrdilo, že mariánská úcta na příslušném místě je nejvyšší oprávněná. Korunovace v roce 1736 byla slavností století.

Josefínské reformy bohužel zrušily mnoho klášterů a mezi nimi také v roce 1773 klášter sv. Tomáše. Poutě byly zakázány a řeholníci dosáhli výjimky, že mohou přenést ikonu P. Marie do kostela na Starém Brně. Úcta k P. Marii svatotomské se už nikdy neobnovila v původní slávě. Není to úkol pro nás?“

BB

Československá církev evangelická
sbor Brno 1

Vítězslav Kubička

Kristův dotyk

scénické provedení opery

Peter Cingel – Ježíš

Eva Hornýáková – Marie

Nao Higano – Nao

Animanda Catanda

Milan Vonderka – housle

Jan Pospíšil – violoncello

Rajmund Kákoni – akordeon

Bratislavští komorní sólisté

dirigent – Andrián Kokoš

Záštitu převzali senátor

Ing. Rostislav Slavotínek

a ředitel Slovenského institutu v Praze

Mgr. Igor Otčenáš.

Dobrovolné vstupné bude věnováno
středisku Diakonie ČCE Betlém.

Neděle 6. dubna 2008

v 19.30 hodin –

Červený kostel

Projekt podporuje Ministerstvo kultury
ČR, Jihomoravský kraj, Statutární město
Brno a Slovenský institut v Praze.

Světové chrámy na dlani

V úterý 1. 4. v 16.00 hodin proběhla v prostorách brněnského biskupství (Petrov 2) vernisáž první z řady připravovaných výstav Diecézního muzea v Brně na Petrově, s názvem Světové chrámy na dlani.

Výstava se koná v kryptě katedrály sv. Petra a Pavla v Brně až do 1. 6. 2008, otevřeno bude denně mimo pondělí od 10.00 do 17.00 hodin.

Výstava Světové chrámy na dlani, kterou realizuje Diecézní muzeum ve spolupráci s Fakultou architektury VUT, představí struktivní modely sakrálních staveb – práce studentů Fakulty architektury VUT v Brně.

Prostorové modely slavných chrámů od antiky až po současnost vypracovali studenti Ústavu teorie architektury pod vedením doc. Jaroslava Drápala na Fakultě architektury VUT v Brně. Modely nezachycují především vnější tvářnost stavby, ale usilují o pochopení a vyjádření konstrukce, stavebního řešení a struktury celku. Proto výraz „struktivní“ v podtitulu výstavy. Tři desítky exponátů nabízejí hlubší pochopení stavebních, uměleckých ale také duchovních hodnot historických i zcela současných staveb. Mezi modely najdeme i chrám sv. Jakuba v Brně.

Rozmanité typy a pojetí chrámů dokládají nejen různé stavební tradice, ale také náboženská východiska, promítnutá do konkrétní podoby sakrální architektury. Prostředí rané středověké krypty brněnské katedrály svatých Petra a Pavla, kam jsou modely umístěny, navozuje zvláštní dialog mezi historicky neobyčejně cennými kamenickými prvky a subtilními, křehkými modely, vytvořenými pouze z bílého papírového kartonu. BB

CENAP

Centrum naděje a pomoci, Vodní 13, 602 00 Brno, www.cenap.cz

Podporujeme rodinu v celém její spektru
Chráníme život od početí

CENAP – Poliklinika, Vodní 13 (u Nových Sadů – ulice pod Městskými lázněmi)

Každý den:

Poradenství sociálně-zdravotní tel.: 543 254 891

Poradenství pro těhotné a kojící tel.: 543 331 470

Poradenství pro snoubence a rodiče tel.: 543 331 471

Poradenství pro dospívající tel.: 543 331 472

Gynekologická ambulance tel.: 543 211 234

Praktický lékař, interna tel.: 543 212 031

Pomáháme potřebným. Váš příspěvek s vděčností přijmeme.

Čís. účtu 150689165/0600, IČO 60553626

Z kalendáře: duben 2008

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Út	1. 4.	17.00 Zahájení nového kurzu přípravy dospělých ke křtu	fara
St	2. 4.	Památka sv. Františka z Pauly, poustevníka	
Pá	4. 4.	Památka sv. Isidora, biskupa a učitele církve	
So	5. 4.	Památka sv. Vincence Ferrerského, kněze	
So	5. 4.	9.30 Instalace nového děkana Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla	katedrála
Ne	6. 4.	3. neděle velikonoční	
Po	7. 4.	Památka sv. Jana Křtitele de la Salle, kněze	
Pá	11. 4.	Památka sv. Stanislava, biskupa a mučedníka	
Ne	13. 4.	4. neděle velikonoční	
Ne	13. 4.	Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu	
Ne	13. 4.	Účelová sbírka na opravu fary	kostel
So	19. 4.	Výroční den zvolení papeže Benedikta XVI.	
Ne	20. 4.	5. neděle velikonoční	
Po	21. 4.	Památka sv. Anselma, biskupa a učitele církve	
St	23. 4.	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze	
Čt	24. 4.	Památka sv. Jiří, mučedníka	
Čt	24. 4.	Památka sv. Fidela ze Sigmaringy, kněze a mučedníka	
Pá	25. 4.	Svátek sv. Marka, evangelisty	
Ne	27. 4.	6. neděle velikonoční	
Ne	27. 4.	Účelová sbírka na opravu fary	kostel
Po	28. 4.	Památka sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka	
Po	28. 4.	Památka sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, kněze	
Út	29. 4.	Památka sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy	
St	30. 4.	Památka sv. Zikmunda, mučedníka	
St	30. 4.	Památka sv. Pia V., papeže	
Čt	1. 5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně – doporučený svátek Začátek devítidenní přípravy na slavnost Soslání Ducha Svatého	
Pá	2. 5.	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	
So	3. 5.	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů	
Ne	4. 5.	7. neděle velikonoční	
Ne	4. 5.	Den modliteb za sdělovací prostředky	

Z lékárny doktora humoris causa

Byl první apríl děda „do toho“ zas ryl.

Nový život v Česku po reformách?

V době vlády Karla IV., když přišel Čech do cizí země, lidé ho vítali a ptali se: „Pojďte se podívat, přišel nám člověk z té malé a svaté země – není to Čech?“

Dnes přijde náš člověk do cizí země, lidé před ním utíkají a ptají se: „Je to bezdomovec, plný špíny, není to Čech?“

ZOO rozšířilo své prostory a ohrady, ve sněmovně je řev a padají sprostá slova: „Vše pro dítě,“ nevodte je kolem.

Proč nejsou na trhu vejce? Ve sněmovnách jsou kohoutí zápasy.

„Na dálnice noste toaletní papír, bývají tam zácpy.“

V městě Římě byla žena rozvedena 23x, ostatní matrony jen až 10x. Abdul Rahmán 52x. Máme ještě daleko do těchto rekordů.

Úleva dětem do 1 roku a starým po devadesátém roku; neplatí daně z příjmu obyvatelstva, nedělají pro sebe ale zatím jen pod sebe.

Stávkujícím se pronajímají ulice, budou platit kostkovně.

Proč bychom se netěšili, z bláta jdeme do luže, vepřové se zdražuje, hůř už být ani nemůže.

„Dědo, dej si pozor na hubu!“

„Já už jinej nebudu.“

Chcete-li se také Vy podílet na přípravě Farního zpravodaje, můžete své příspěvky nebo náměty ukládat do schránky na dopisy na faře u svatého Jakuba.

Schránka je označena:

**FARNÍ ZPRAVODAJ
náměty – příspěvky**

Děkujeme Vám
za spolupráci.

